

NYTT FRA

normisjon

R O G A L A N D

nr. 5-2022

Unge ledere - Medvandring - Stemnestaden

THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

Stillasbygging

Forrige sommer skiftet vi kledning på huset. I den forbindelse ble det satt opp stillas, slik at tømmermennene kunne jobbe trygt og bygge det de skulle. Sommeren nærmet seg, og prosjektet gikk mot slutten. Alt ble ikke ferdig, men tømmermannen kunne love at stillaset skulle fjernes før ferien. Et stillas er nemlig ikke så fint å se til og det har ingen funksjon når arbeidet på «innsiden» er ferdig eller når det ikke bygges.

Som organisasjon er vi en type stillas. Vi rigger med strukturer, ordninger og konsepter slik at vi kan bygge fellesskap hvor folk inviteres inn. I tillegg er vi en familie av mennesker som forholder seg til hverandre. Strukturene skal hjelpe familien til å bygge gode relasjoner og skape gode fellesskap. Hvis det ikke skapes noe på innsiden, trenger vi heller ikke stillaset. Poenget med organisasjon er at den skal være til hjelp for fellesskapene, slik at relasjonene til hverandre og til Jesus styrkes.

Stillasene må tilpasses det som skal bygges, og Normisjon som organisasjon må tilpasse seg. Vi kan ikke bruke de samme strukturene, ordningene og konseptene uavhengig av hva som skal bygges. Et lite fellesskap i hjemmet trenger noe annet enn en større menighet. Et ledermiljø i leirarbeidet har behov for andre ting enn voksne ledere i lokale fellesskap. Det betyr at vi som organisasjon hele tiden må se hva som er behovet og bygge stillas som er tilpasset det arbeidet vi skal utføre.

Noen ganger er arbeidet på innsiden ferdig. Jobben er gjort. Da er det på tide å ta ned stillaset. Det kan høres dramatisk ut, men stillaset har hatt sin funksjon. Det har blitt bygget fellesskap og mennesker har fått møte Jesus. Andre ganger bygges noe nytt og det er behov for nye strukturer og ordninger. Vi ser det er behov for nye typer fellesskap fremover, og da må organisasjonen også endres. Hvordan stillaset skal se ut vet vi ikke, men vi vet at det som skal bygges på innsiden skal handle om «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag».

Thomas Thesen

Unge familier i fokus

Hvor ble det av de som reiste på leir på Stemnestaden? Hvor ble det av de som var leirledere for ti år siden? Hvor er de som triller barnevogn?

Vi skulle ønske at vi fant dem igjen i kirke og bedehus, men mange er ikke der. Men de kommer av og til til leirplassen både med og uten barn. Hva skal vi gjøre for å dra 20-40-åringene inn i et kristent fellesskap der de kan vokse? Disse spørsmålene har vi stilt oss i staben i nordfylket mange ganger.

Stemnestaden barnekor

Resultatet er at i januar i år inviterte vi til barnekor på torsdager klokka 17. Solvor K. Sundfør fikk med andre unge mødre, og 27. januar var det 47 barn som møtte opp! Dette barnekoret ruller og går hver torsdag. Barna øver på sanger, har andakt og en lek og spiser frukt innimellom. Frammøtet er oftest rundt 25 barn, og foreldre eller andre sjåfører får en kopp kaffe mens de venter. De har opptrådt med sine glade sanger på flere familiesamlinger. De har i dag fire voksne ledere.

Husfellesskap

Vi må ha noe for ungdommene og de voksne også. Vi har startet tre husfellesskap som møtes med jevne mellomrom i hjemmene, og et fjerde er i startgropa. Der spiser vi kveldsmat, samtaler over en bibeltekst, ber for hverandre og ser etter utfordringer i nærmiljøet. Alle bruker «Enkel kirke» som ramme for kvelden. Vi har som mål å etablere flere husfellesskap. Vi speider rundt etter folk som vil være med. Blir gruppa for stor, så deler vi den. Derfor har vi to ledere i hver gruppe med tanke på at

Generasjonene er sammen i det nye fellesskapet på Stemnestaden. Foto: Kørner Høie

en dag kan det bli en avlegger som igjen kan vokse. Dessuten finnes det noen som mangler fellesskap der de bor. Kanskje kan fellesskapet på Stemnestaden bli deres hjem? Visjonen vår er jo «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag». Men vi stopper ikke der. Vårt mål er å nå flere i nabolaget med det glade budskap.

Fellessamlinger

Denne høsten har vi planlagt fire fellessamlinger. De er åpne for alle. Det er tre familiesamlinger på søndag ettermiddager og en kveldssamling. Vi annonserer ikke i avisa, men legger det ut på Facebook og Stemnestaden.no. Vi har også en mailliste som vi bruker. Meld deg på om du vil ha mer info. Stemnestaden har mange gjester både i ukedager og helg, men som regel er søndag ettermiddag ledig. Første søndag i september inviterte vi til grilling, møte og sporlek. Det meste foregikk ved gapahuken i strålende sol. 90 små og store hadde en fin ettermiddag.

Styre

Vi har ikke formelt etablert oss ennå. Vi har et interimsstyre som består av Gunnar Tveit, Dag Vister Hansen, Ingrid H. Landro, Linn Selvåg og Kørner Høie. Styret har en spennende oppgave når vi legger fram ideer og drømmer både på kort og lang sikt. Vi er veldig glade for å kunne møtes flere generasjoner her. Styret tenker ikke bare Tysvær som nedslagsfelt, men også folk fra nabokommunene.

Ungdommene har også egne samlinger. Leirlederne møtes månedlig, og noen av dem er også på vei inn i et nytt husfellesskap i Våg. I sommer inviterte noen av ungdommene inn til «Unge voksne kveld» med lovsang, andakt, forbønn og mat. Mellom 30 og 40 møtte fram. Det er viktig at fellesskapet på Stemnestaden blir formet av 20-40-åringene, og at vi som er eldre kan være stødige støttespillere og oppmuntre.

Kørner Høie (korn.hoie@normisjon.no)

Malinke i grenseland

Siden mars 2012 har Normisjons arbeid i Mali vært preget av usikkerhet om hvor lenge og hvordan vi fortsatt kan ha misjonærer i landet.

Heldigvis har strategien vår helt siden 1985 tatt høyde for at en slik situasjon kan oppstå. Den evangelisk-lutherske kirken i Mali er rimelig selvstendig i forhold til misjonen og vil forhåpentligvis ikke bryte sammen om misjonærenes fysiske nærvær skulle bli umulig.

Helrødt i Mali

Vi har aldri vært så nær en slik situasjon som etter at sikkerhetskartet for Mali ble helrødt i juli i år. Kun hovedstaden Bamako er tillatt som reisemål og oppholdssted. Therese Glendrange er alene representant for Normisjon der med klar instruks om ikke å bevege seg utenfor bygrensene. Terroristene har i sommer hatt flere angrep i nærheten av Bamako. I tillegg er det sterke politiske spenninger mellom den militærstyrte overgangsregjeringen i Mali og mange av landets tradisjonelle samarbeidspartnere. Landet har over lengre tid beveget seg fra sine etablerte allianser med vestlige land til å knytte stadig sterkere bånd til Russland. Krisen i Mali merkes ekstra tungt for den allerede fattige lokalbefolkningen som slik som resten av verden må forholde seg til høyere priser på det meste av det de trenger for livets opphold.

Omplassert til Senegal

Hilde og jeg er av de samme sikkerhetsgrunner forhindret fra å dra til malinkeområdet vest i Mali, hvor vi har arbeidet inntil mai i år. Vi er plassert i Senegal hvor vi allerede er ankommet og blitt en del av et team på 8 misjonærer. Sammen med 2 ettåringer og 7 barn blir det et stort fellesskap. Det er godt å være i et land hvor man ikke hele tiden må se seg over skulderen av sikkerhetsmessige grunner. Her er i tillegg stor frihet til å forkynne evangeliet. Det største problemet er likegyldigheten på det individuelle plan. Evangeliet når sjeldent innenfor skjorta.

Malinkéene

En ting som binder arbeidet i Mali og Senegal sammen er at målgruppen etnisk og linguistisk er den samme. Normisjon er i Vest-Afrika for at malinkeene skal bli kristne. Da regner vi kasonkeene også som en malinkegruppe. Malinkeene her øst i Senegal taler en dialekt som er 90% lik det kasonkespråket som Normisjon allerede har oversatt Det Nye Testamentet til. Neste år er kanskje hele Bibelen trykket på kasonke. Jeg tror ikke det er tilfeldig at de politiske og sikkerhetsmessige vanskelighetene i Mali har ført oss til dette unødde folket over grensen til Senegal som uten at vi var klar over det snart har hele Bibelen på tilnærmet sitt morsmål før en eneste er døpt. Paulus sine ord til Filipperne fra fengselet i Roma passer på Normisjons situasjon her i Senegal: «Jeg vil at dere skal vite, søsken, at det som har hendt meg, har tjent til fremgang for evangeliet.» (Fil.1,12)

Hilde og jeg har som oppgave, i tillegg til å være en del av team Senegal, også å følge opp arbeidet vest i Mali. Vi satser på å få ressurspersoner fra kirken i Mali på besøk over grensen både for å snakke om arbeidet i Mali, men også for å kunne benytte dem i evangelisering og undervisning her i Senegal. Dette er noe Senegal-misjonærene har etterspurt i et par år.

Uavhengig kirke og misjonærer

I Mali er det etablert strukturer som styrker og utvikler kirken uavhengig av misjonærnærvær. Agenda 1 er en slik struktur og en ny runde med samlinger planlegges nå i høst. Ungdomsleir og malinkeleir er allerede avholdt. På den siste ble 11 nye døpt.

Et stort spørsmål er om våre kamerunesiske misjonærkollegaer også vil bli trukket ut av røde sone slik som vi. De har i flere år sørget for nød-

Hilde Halvorsen, Liv Simonsen og Miriam Haaland på tur i en landsby nær grensen til Mali. Håkon Simonsen prøver å nå dem igjen. :-)

vendig misjonærkompetanse der hvor Normisjon ikke lenger har norsk personell. Da har vi en enda vanskeligere situasjon. Ikke minst vil det berøre bibelskolen vår, som er så viktig for utvikling av gode ledere. Det samme gjelder planene om å utvide det årlige månedlange bibelkurset blant malinkeene i Mali til en distriktsbibelskole med 2 måneders undervisning i 2 år. Det er avhengig av kamerunesiske misjonærer.

Det er mange baller i luften i misjonssituasjonen i Mali/Senegal. Mange av disse kontrollerer ikke vi som misjon. Men en har vi i hendene, når de foldes til kontinuerlig forbønn for arbeidet og folket her ute. «Til slutt, søsken: Be for oss om at Herrens ord må få fritt løp og holdes i ære.» (2.Tess.3,1)

Alf Halvorsen

I Acta Rogaland ønsker vi å utruste unge ledere. Jarle (t.v.) og Teodor er gode eksempler på at det fungerer!

Hva gjør vi i Acta - egentlig?

Vi tar en prat med Jarle Stokka (32), oppvokst på Hommersåk. Han er en av mange som har «gått i lære» hos Mabel Slimestad på Maudlandskorvetten.

La oss skru tiden tilbake til begynnelsen på 2000- tallet. Jeg var på besøk hos klubben for gutter og jenter i alderen 4-10 år, og legger merke til den unge lederen som har fått ansvar for å forberede dagens aktivitet: stylter. Det er slike stylter som består av treklosser med et tau tredd gjennom. Ungene skal altså balansere på klossene, og bruke tauet til å flytte klossene med etter hvert som de går. Jeg husker jeg var imponert, både av han som hadde forberedt disse hjemme, men også hun som hadde gitt han ansvaret. Jarle forteller i dag om at de som ledere ble tatt på alvor fra dag en. På planleggingsmøter var det ikke forskjell, de spiste eplekake som de voksne og kom med forslag som de voksne. Og når de

kom til delen med aktiviteter, ja da fikk de også oppgaver på lik linje med de voksne.

Senere har Jarle hatt utallige lederverv, og gjennom søndagsskolen ble det kurs. Her har Jarle lyst til å trekke fram Sigrid Falsnes. Det var ei som gjorde en fantastisk jobb med å koordinere ungdommene som hadde sagt ja til å være leder i søndagsskolen. Etter hvert ble det også Ten-in, ungdomsklubben Antenne, ungdomsforeningen Samuel og koret Kraftfor. Rett og slett «det meste». Senere ble det leir. Jeg siterer Jarle: «Veldig mye på leir! ENORMT mye på leir!» Det er ikke vanskelig å forstå hva han mener.

Da Jarle var ferdig med videregående gikk han på bibelskolen vår, Gå Ut Senteret. Så tok han utdanning og kombinerer i dag to jobber; lærer ved Tryggheim og trosopplæring i Bore kirke.

Den andre vi tar en prat med er Teodor Voster Fossdal (21) fra Tau. Han startet faktisk med å reise på leir i ungdomsalderen. Han kan takke kompisen Stein Åsland for at han ble med. Stein hadde vært på lederkurs og skrøt så veldig at Teodor fikk lyst til å bli med. Allerede første leiren var han med og hadde ansvar for sangen, og senere har han prøvd seg på mange ulike oppgaver. Teodor liker best oppgaven som romleder. Han liker det å bli ekstra godt kjent med noen av deltakerne. Og ifølge han er de ofte veldig, veldig koselige. I løpet av en femårs periode har han vært med på 20 leirer! På spørsmålet hvorfor han orker svarer han: «Jeg får jo noe utav det selv. Jeg får gjort noe nyttig. Det er både givende og gøy!»

Etter videregående gikk turen til Rødde folkehøgskole, før han startet som student på NTNU i Trondheim. Da han skulle finne en plass å bo, ordnet det seg via kjente fra leirledermiljøet. Arbeidet i KRIK, Laget og Salem menighet gir mulighet til fortsatt kontakt, samtidig som nye vennskap knyttes.

Jeg må bare spørre: Hva nå, Teodor? Har du pause fra å ta ansvar for noe?

«Nei. Jeg har økonomiansvar i noen studentorganisasjoner på NTNU og jeg er også med og tar vare på et gammelt lokomotiv. Jeg er veileder for femteklassinger i en kodeklubb som skal lære seg programmering. Når det gjelder det siste så har jeg absolutt fått bruk for erfaringene som jeg har fått fra leirer på Acta. Jeg skjønner litt hvordan en 5.klassing «fungerer», og jeg har jo lekt litt før». Det siste sies med et glimt i øyet.

Men, du har fortsatt et engasjement på 10:13- festivalen? «Jada, selvfølgelig.» Jeg må fiske litt til før det kommer: «I sommer hadde jeg 11 dager ferie, 8 av de var på 10:13.»

I Acta Rogaland ønsker vi å «utruste unge ledere». Jarle og Teodor er to gode eksempler på at det fungerer!

*Torunn Fjelde Hansen
torunn.fjelde.hansen@normisjon.no*

Hvordan går det på Stemnestaden?

Det er et spørsmål som vi har fått høre mange ganger etter sommeren. Vi er i full gang, har hatt gjester de fleste dagene både helg og ukedager. Og fra 1. august har vi også fast stab på plass igjen. Else Gurine Stople og Gunn Monika Handeland er de nyeste i vår faste stab sammen med Solvor K. Sundfør, Bodil og Kørner.

Det har vært allsidige uker med selskaper, bryllup som har vært utsatt både ett og to år, korpsseminar, menighetsweekender, kursdager, skoleklasser m.m. Barnekoret har øvelse hver torsdag, ungdommene samles til ledersamling en gang i måneden og vi har startet opp med familiesamling en søndag i måneden.

De to første ukene i september hadde vi alle 8. klassingene fra Karmøy kommune, ca. 550 elever, ett døgn på leir. Da var det liv og røre, matlaging på bål, padling, ballspill, bueskyting, frisbeegolf og mange andre aktiviteter. Matlysten var på topp, og vi serverte 700 porsjoner lasagne, grillmat til alle, 700 frokoster og lunsjer før bussene hentet elevene og samtidig kom med nye elever.

Seniorperler er Tysvær kommune sin årlige senioruke. Da er Mellematkafe et fast arrangement på Stemnestaden. Vi steiker potetkaker og baker brød som serveres nybakt med sirup, sukker, syltetøy og brunost. 110 seniorer rundt bord i storsal også dette året.

Følg med på Facebook og få med hva som skjer.

Bodil V. Høie (stemnestaden@normisjon.no)

Tone og Berit har gått sammen i over 20 år og delt mye liv over en kopp kaffe. Foto: Helene Reite Uglem

Utruste hverandre

Vi trenger alle noen å gå sammen med som lytter og deler av egne erfaringer, en medvandrer i livet.

Godstolen på loftet

Cirka en gang i måneden tar jeg, Thomas, turen opp på loftet til Odd-Terje. Der har han satt fram kaffe og hjemmebakst. Han sier i hvert fall det, men jeg synes det minner mistenkelig om ei skål med twist.

Jeg setter meg i en av godstolene og Odd-Terje i den andre. Først bruker vi et par minutter på

alt og ingenting, før Odd-Terje sier vi skal samle oss. Det betyr vi skal snakke om det vi er der for. Vi starter med å be og være litt stille. Bønnen om at «vi skal bli sett av Guds nådefulle blikk» er godt. Så er det opp til meg å fortelle hva som ligger meg på hjerte. Av og til er det jobb-relatert, men som regel handler det om de nære relasjonene. Det kan være gleder og utfordringer, og sammen får vi reflektere litt over livet. Ingen av oss sitter med svarene, men

gjennom samtalen og bønneren kjenner jeg at jeg går lettere til sinns ut av rommet.

Hva er medvandring?

Noen vil kanskje beskrive medvandring som mentoring, men i motsetning til mentoring er medvandring en toveis relasjon. Begge parter har like mye å bidra med inn i samtalen. Vi kan skille mellom en type venne-medvandring og en åndelig-foreldremedvandrer. I sistnevnte vil den yngste naturlig nok få størst fokus, og samtalen dreier seg om hans eller hennes liv. Men den eldre deler også fra sitt liv, for de yngre er nysgjerrige og vil vite hva det betyr å følge Jesus i andre livsfaser. Gjensidigheten bidrar til en ekte og naturlig relasjon som begge vokser på. Vi kan kalle slike relasjoner for åndelig foreldreomsorg. En engasjerer seg «foreldre-aktig» for å hjelpe yngre til modning og vekst. Gode foreldre legger til rette for utvikling ut ifra barnas personlighet og utrustning.

Kaféturer

Tone har også hatt ulike medvandrere opp gjennom årene. Hun forteller blant annet om Else, moren til en klassekamerat hun hadde på videregående. «Livet var mildt sagt krevende på den tiden, og jeg opplevde at ingen rundt meg klarte forstå eller tålte å høre det jeg hadde på hjertet. Så jeg skrev dikt til denne klassekameraten min. Han forsto det nok til å bli bekymret, og delte sin bekymring med moren. Hun sendte meg en SMS hvor det sto: «Vi to trenger en kafétur, jeg spanderer!»

Else fortalte meg at til henne kunne jeg fortelle alt, hun tålte alt mitt mørke, ingenting ville overraske henne. Til henne kunne jeg ringe døgnet rundt. Også gav hun meg et råd: «Ikke del alt med moren din, du skal ha henne i mange år, og noe av det du bærer på, vil være best for begge om du ikke deler.» Vi hadde ikke mange turer på kafé Else og jeg, men det ble noen kaffekopper. Else hadde noe med seg som jeg ikke helt klarte å sette fingeren på. Hun snakket aldri om Jesus, men da jeg oppdaget at hun var venn med han, var det umulig å ikke legge merke til forholdet de to hadde.»

Stor betydning

En av de andre medvandrerne til Tone, og kanskje den mest betydningsfulle, har vært Berit. Hun var spansklæreren hennes på videregående. «Hun er en bauta av en troskvinne, som tydelig modellerte hverdagskristendom for meg lenge før jeg ble kjent med Jesus. Gjennom de over 20 årene vi har kjent hverandre har vi vært fysisk langt fra hverandre, men kobles rett på det viktige når vi treffes. Jeg er enormt takknemlig for den Berit har vært for min vandring. Hun tåler all min historie, mine tanker og ballast og har båret meg og min familie i mang en bønnekamp. Berit har flere eksempler på mennesker som «gudfeldigvis» har blitt en del av hennes liv og hun av deres, forteller Tone.

Gi det videre

Tone sine erfaringer med medvandring har gjort at hun vil gi det videre. Hun sier «for meg har medvandring vært avgjørende i perioder av livet hvor det å ha et annet menneske tett på i ettertid kan sies å ha vært livsnødvendig. Derfor har det også vært viktig for meg å være tilgjengelig for andre som trenger noen som tør og tåler å gå et stykke sammen med de i perioder. Å våge å velge sårbarhet og være ærlig på min historie, har for meg vært en dør-åpner for andre som trenger noen å gå sammen med. De fleste av disse har vært like gamle som meg, men hvor det på samme måte som «eldre-yngre medvandring» har vært fokus på den ene mer enn den andre.»

Etter praten med Odd-Terje er det på tide å gå videre og gi det videre. Det har vært en berikelse for meg å ha slike samtaler, og jeg har hatt gleden av i møte med yngre mennesker å være en medvandrer for dem. Noen treffer jeg sjelden, mens andre er mer regelmessig. Det handler først og fremst om å være tilgjengelig og til stede. Hvem går du sammen med i hverdagen?

Thomas Thesen (thomas.thesen@normisjon.no)

Tone Julseth Ydstebø (tonejy@normisjon.no)

Vincent blir en av de første pastorene i samarbeidskirken vår med teologiutdanning. Her er han oversetter for misjonær Pierre fra Kamerun.

Drømmen om å bli pastor

Tekst og foto: Therese Glendrange

Da han var 18 år, var Vincent fra Mali med på en ungdomssamling hvor de utfordret deltakerne til å gå inn i fulltidstjeneste. Han opplevde at Gud kalte ham til å bli prest, og snart er han blant de første i samarbeidskirken vår med teologiutdanning.

Utdanning kan endre livet til en hel familie. Derfor støtter Normisjon studenter som ellers ikke ville hatt mulighet til å studere i Mali. Vi støtter også unge ledere som vil gå videre på bibelskole eller teologiutdanning. På den måten er Normisjon med å utdanne ledere i EELM, som er Normisjon sin samarbeidskirke i Mali. Med gode ledere, står kirken stødig på egne bein. Og en ungdom som har nytt godt av dette, er Vincent. Han kom til Bamako for omtrent 12 år siden.

En drøm

Da Vincent flyttet til Bamako, hovedstaden i Mali, begynte han i en lokalkirke av EELM, Normisjon sin samarbeidskirke i området. Etter et ungdomsmøte, delte han med pastoren sin at han hadde en drøm. Han ville bli pastor. Allerede på ungdomsskolen hadde kameratene hans kalt ham for «pastor» fordi han var så opptatt av å leve som en kristen.

Svaret han fikk var at han burde få seg en annen yrkesutdanning først. Det er tilfeldig hvor mye lønn en pastor får i Mali, ofte er det ingenting. Mange pastorer er avhengig av jordbruk eller har et annet yrke ved siden av jobben som prest.

I 2015 fikk Vincent et stipend fra Normisjon for å begynne på sykepleieutdanning. Etter tre år var han ferdig utlært, men det var vanskelig å få jobb. Han jobbet noen måneder som frivillig på et helssenter, før han begynte som murerlærling i firmaet til en av mennene i menigheten. Drømmen om å bli pastor holdt han fortsatt fast på, og han var aktiv med i kirken som ungdomsleder, korist og søndagsskolelærer. Han ble også med som leder i Agenda 1 lokalt, et fellesskapsbyggende nettverk. Der imponerte han med å være lyttende, hjelpsom og arbeidsom.

Blir historiske for den lokale kirken

I 2020 åpnet endelig muligheten seg! EELM skulle sende to studenter til Kamerun for å studere teologi og Vincent fikk en av plassene. Tilbakemeldingene fra lærerne i Kamerun er veldig positive. Om

alt går etter planen, er de ferdig med en bachelorgrad i juni 2023.

Vincent er spent på å komme tilbake og arbeide som pastor. Han og den andre studenten blir de første pastorene i EELM med en teologiutdanning. Pastorene i EELM har til nå hatt ungdomsskole (eller alfabetisering på lokalspråk) og kurs på lokale bibelskoler. Det har gitt et godt grunnlag for å lede kirkene på landsbygda, men når ungdommene i byene får mer utdanning, så trenger også pastorene å ha utdanning på et høyere nivå.

Med muligheten Vincent og studiekameraten har fått til å ta mer teologiske studier øker muligheten for at kirken EELM selv kan reflektere over teologiske spørsmål. Det er enda et steg på veien til selvstendighet.

Prosjekt: Håp om en bedre framtid i Mali
<https://www.normisjon.no/prosjekt/bedre-fremtid-i-mali/>
Les mer på [normisjon.no](https://www.normisjon.no)

Vincent leder en samtalegruppe på Agenda 1.

*«Eg auser vatn over det tørste
og bekker over det tørre.
Eg auser min Ande over di ætt
og mi velsigning over dine etterkomarar.»
(Jes.44,3)*

Aud Vihovde Hoftun

Kraftkrise?

I løpet av dei siste månadane har me høyrte mykje om kraftkrise og høge straumprisar både her i landet og i verda elles. Det heng saman med store globale miljøutfordringar, krigen i Ukraina og låg vasstand i lokale vassmagasin. Mangel på vatn fører ikkje berre til kraftkrise, men den er ein trussel for alt som skal leva og veksa.

Eit tørrlagt elveleie eller bekkefar er eigentleg eit trist syn. Det er ikkje i stand til å produsere vatn sjølv, men det er avhengig av at det får tilført vatn utanfrå.

Bibelen brukar ofte bilde frå naturen for å seia oss noko viktig om livet i Guds rike. Me les mellom anna i Jes.43 og 44 om tørre ørkenlandskap. Her vil Gud gjera noko nytt. Han kjem med løfte om rennande vatn midt i øydemarka.

Desse bibelavsnittene er skrivne til Israelsfolket då dei var bortførte til Babylon. Dei var i fysisk fangenskap. Den største trusselen var kanskje likevel manglande livsmot og kraftlaus tru? «Ved elvane i Babel sat vi og gret... Korleis kan vi syngja songar på framand jord?» les me i Salme 127. Gleda var borte og lov-songen hadde tagna. Dei veit at Gud har gjort store ting blant folket sitt før.

Korleis ser truslivet ut nå - når dei ikkje kan tilbe Gud på den måten og i det huset dei har gjort det før, og når miljøet rundt dei er prega av andre verdiar og levemåtar?

Når me ser rundt oss i dag, kan me sjå mange teikn på ei åndeleg krise både i vårt eige land og i Europa. Me ser aukande sekularisering og mindre plass for ytringar om kristen tru i det offentlege rom. Verksemda i mange forsamlingar har blitt kraftig redusert og færre søker til kristne fellesskap. Kva gjer det med oss?

Løysinga er ikkje å sjå bakover. I staden blir me oppmuntra til å **lytta** til Guds løfte og opna oss for det Han er i stand til å gjera nå: «Sjå eg gjer noko nytt.» Jes.43,19. «Eg auser vatn over det tørste og bekker over det tørre. Eg auser min Ande over di ætt og mi velsigning over dine etterkomarar.» Jes.44,3. Korleis kan det sjå ut i dag?

«Vi rekke våre hender frem, som tomme skåler. Kom til oss Gud og gi oss liv fra kilder utenfor oss selv.»

Denne krafta er til og med **gratis**.

Plass til flere!

En gjenbruksbutikk er noe mer enn en vanlig butikk. Varesortimentet varierer og sjelden er det mange av en type vare inne på lager. Et klesplagg kommer som regel bare i en størrelse, men utvalget i klær er stort, variert og fra ulike tiår (og plutselig på mote igjen!). De som er på jobb i butikken får ikke betalt, men får igjen for tiden de gir på andre måter.

Å oppleve at det er bruk for deg og at du har betydning, det kan gi en god følelse. Å gjøre noe sammen med andre og å være en del av en gjeng, det gir tilhørighet.

I en gjenbruksbutikk kan du få bety en forskjell! Å møte kunder med et smil kan gjøre hele dagen til noen som trengte å bli sett. At du prater med de som kommer inn kan gjøre at noen fikk trent på å prate norsk. At du engasjerer deg i gjenbruksbutikken betyr penger til misjon, fellesskap og ledertrening – Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag.

Det er alltid plass til flere i medarbeidergjengen i Galleri Normisjon-butikkene våre! Butikken i Sandnes har behov for flere som vil være med! Mulighetene er mange. Tenk om en forening ville ha en fast lørdag eller ettermiddag i måneden? Tenk om noen ungdommer hadde lyst til å legge ut bilder på Instagram? Alle aldre er velkomne til å være med.

Oppstart på Acta bibelskole

Til stikkordene forventning, latter og en smule nervøsitet var det onsdag 24. august igjen tid for skoleoppstart for Normisjons regionale bibelskole. Det er svært gledelig å merke de stadige ringvirkningene av et åpent samfunn, og skolen kan blant annet rapportere om ca. 30% vekst i elevtallet fra forutgående skoleår.

- Åpningsuka er alltid litt preget av å føle seg litt fram på hvem hverandre er, og vi i stab må nok innrømme at denne fasen er ganske fornøylig. Vi har tross alt mange erfaringer på at om ti måneder så renner tårene over takknemlighet for hva de har fått erfare og verdien av vennskapene som er skapt, sier rektor Thomas Wilhelmssen.

I 2022 markerer Acta bibelskole 30 år. I løpet av disse årene har godt over 800 studenter fullført studietilbudet, som er lokalisert i IMI-kirkens lokaler i Stavanger.

Kørners corner Stygg skrift

Jeg var på legekontoret her en dag. Der satt jeg og leste i Se og Hør mens jeg ventet. Det er det bladet ingen kjøper, men alle leser. Der kom jeg over en liten historie. Den forteller om kontorsjefen i en vestlandskommune som hadde så uforståelig håndskrift. Den var rett og slett stygg. En dag kom en assistent til ham med et brev. - Unnskyld, sa han. - Du har skrevet noe her som er vanskelig å forstå. Han pekte på et ord. Kontorsjefen studerte brevet noen sekunder. - Ja, dette var vanskelig å forstå. Enten står det 165.000 eller så står det Kyrksæterøra.

Vil du fortsatt ha 'Nytt fra Normisjon' i 2023?

Nytt fra Normisjon Rogaland har et opplag på 3000 eksemplarer og vi sender ut til nærmere 2700 personer. Vi er veldig glade for alle som leser og gir tilbakemeldinger på innholdet. Vi har ikke hatt gjennomgang av abonnenter i databasen de siste 20 årene, og er derfor usikre på hvor mange som faktisk vil ha det. Vi vil gjerne trykke og sende ut enda flere blad, men ikke hvis det ikke blir lest.

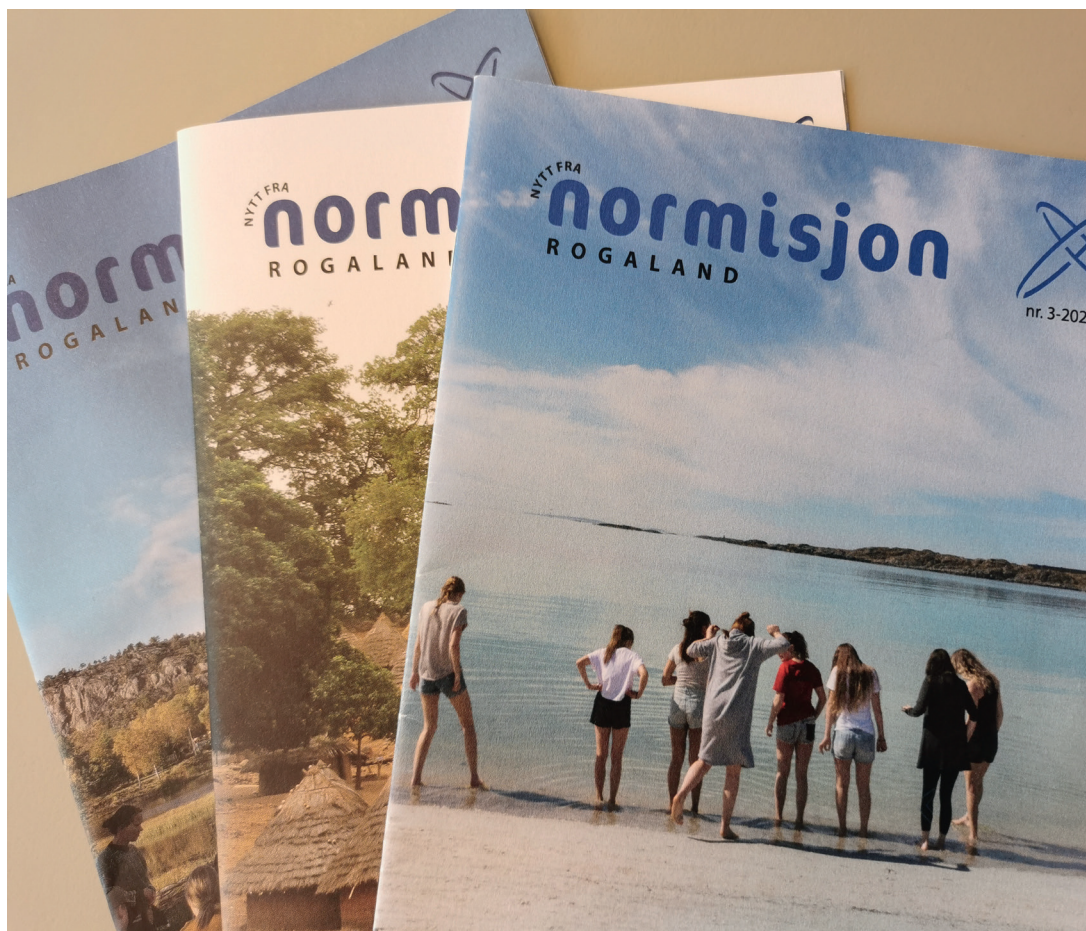
Derfor vil vi fra blad nr.1 2023 kun sende bladet til de som aktivt har bedt om det. Det betyr at du som ønsker å motta Nytt fra Normisjon fra Rogaland må gi oss beskjed. Da slipper vi å bruke penger på blad

som aldri blir lest eller bare kastet i søppelet.

Vi håper flest mulig har lyst å abonnere på bladet videre. Det er et gratis abonnement, men det vil fremdeles være mulig å gi en frivillig kontingent én gang i året.

Hvordan gir du beskjed?

I slutten av oktober vil du få en SMS hvor du takker ja til å fortsette med abonnementet i 2023. Hvis du ikke svarer på denne SMS-en vil du ikke lenger motta bladet.

KALENDER

*Endringer kan oppstå. Følg med på vår
hjemmeside normisjon.no/rogaland.*

20. oktober kl.11

Seniorenas festmiddag på Horve

Tale av Ådne Berge. Sang av Liv Synnøve G. Helland.

Påmelding til: region.rogaland@normisjon.no. Pris: 350 kr

Stille kveld på Stemnestaden kl.18.30-20.30:

19. oktober og 16.november

27.oktober kl.19.00

Temakveld på Stemnestaden

Tema: «Fordi du er viktig - om ungdom og psykisk helse og viktige voksne» v/ Guro Lilleåsen Brakestad. Musikk.

Arr: Fermate Rogaland og Førresfjorden menighet.

28.-29. oktober

Mannstreff på Stemnestaden

Tema: Bevare meg vel! Toralf Steinsland, Rune Birkeland,

Karsten Nesse og Lars Haga deltar. Påmelding til

stemnestaden@normisjon.no eller 97589956 snarest

11. og 12. november

Julemesse Hå

Kjetil Vestel Haga. Fredag kl.19

Lørdag kl.11 møte + kl.13:30 familiemøte m/hovedtrekning
Barneaktiviteter, salg og kafé mellom møtene

12. november kl.12

Høstbasar Karmøy, Åkra kyrkje

Taler: Roar Flacké

Matsalg, åresalg, hovedtrekning, sang og kjekke folk!

18. og 19. november

Misjonsmesse i Vår Frelzers Menighetshus

Vi får besøk av Astrid og Lars Reinlund, Olav Eikemo,
Kvalavåg musikkor m.fl.

25. november fra kl.16.30

Julemesse på Betel bedehus, Erfjord

Møte kl.18.00. Taler: Tone Julseth Ydstebø

26. november fra kl.10:30

Julemesse Randaberg, Randaberg forsamlingshus

Åpningsmøte kl.10:30, Tone Julseth Ydstebø

Familiemøte kl.14, andakt og Randaberg SC

Misjonsfest kl.18 Familien Haaland (Bangladesh)

Åresalg og hovedtrekning

26. november kl.11:30-14:30

Julemesse Bru

Familiemøte kl.11:30, Tone Julseth Ydstebø

Salg av grøt, kaker, messevarer, julekaker m.m. Utlodning.

26. november

Julemesse Finnøy, Flerbrukshallen

Varesalg og kafé kl.10:00-16:00

Familien Haaland (Bangladesh)

Samling 11:30. Familiemøte 14:00. Jubelgjengen synger.

Adventsleirer

18.-20. november: Adventsleir 1 Stemnestaden, 2.-4. klasse

25.-27. november: Adventsleir 1 Horve, 2.-5. klasse

2.-4. desember: Adventsleir 2 Stemnestaden, 5.-7. klasse

2.-4. desember: Adventsleir Vaulali, 2.-4. klasse

9.-11. desember: Adventsleir 2 Horve, 2.-5. klasse

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Flintergt.4, 4307 Sandnes, tlf. 5168 2750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 9006 5363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 9821 6160

Regionstyreleder: Steinar Gulaker, tlf. 9764 3458

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 9821 6185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 9060 0239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 4886 9174 Akdsal: 4886 9175

Fermate Rogaland

Sandnes: Bådeoghuset, Oalsgt.2, 4319 Sandnes

Haugalandet: Stemnestaden, Grindevn.87, 5570 Akdsal

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 9821 6181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Siv Camilla Ottesen, tlf. 4041 2855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Bodil Høie, tlf. 9758 9956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Espen Klingsheim, tlf. 9931 5458

post@vaulali.com

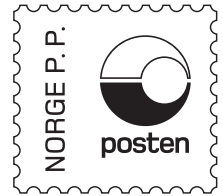
Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 3000

Avsender: Normisjon Rogaland
Flintergata 4, 4307 Sandnes

Utruste unge ledere

VIPPS
til 705182
merk
Unge ledere

Leste du artikkelen om Jarle og Teodor? De er to av våre rundt 250 unge ledere som er med i leirarbeidet, og alle har en personlig historie om hva det betyr for dem. Lederne vi sender videre har fått et grunnlag de tar med på ulike arenaer i samfunnet. Vi hører om ledere som våger å ta ansvar, utfordrer sin egen komfortsone og ikke minst er tryggere i troen.

Vi investerer ca. 500 000 kr i året på å trene disse 250 lederne gjennom leirarbeid, kurs og samlinger. Leirarbeidet er en god arena for å trene unge ledere, og i tillegg får hundrevis av barn og unge møte Jesus. Dette er en av de viktigste investeringene vi gjør for å utruste unge ledere, og vi ønsker å fortsette arbeidet slik at flere gutter og jenter kan bli en del av vårt fellesskap.

Din gave betyr en forskjell - både for økonomien og for våre ledere!

1 leder på lederkurs: 400,-

1 leder på leir: 800,-

1 leder i ett år: 2000,-

Betalingsinformasjon
Unge ledere

GIRO

Underskrift ved girering

Betalings-
frist

Betalt av

Betalt til

Normisjon region Rogaland
Flintergata 4
4307 Sandnes

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

< > 3000 18 32731